

DOSAR NR. xxxx/xx/xxxx

ROMÂNIA

TRIBUNALUL IALOMIȚA-

SECȚIA CIVILĂ SENTINȚA CIVILĂ NR. xxxx

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Tribunalul compus din:

PREȘEDINTE - xxxxxx

GREFIER - xxxxx

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal, privind pe reclamanta **SC. xx SRL**. în contradictoriu cu pârâtele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ**, având ca obiect anulare act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns pentru reclamantă avocat xx -și pentru pârâte consilier juridic xx.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Apărătorul reclamantei precizează că nu are obiecțiuni la raportul de expertiză și nici alte cereri de formulat.

Consilier juridic xx precizează că nu are obiecțiuni la raportul de expertiză și nici alte cereri de formulat.

Tribunalul având în vedere actele și lucrările dosarului, constată cauza în stare de judecată și considerându-se lămurit, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă, declară dezbaterile închise și acordă cuvântul pe fond.

Avocat xx solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în sensul de a de dispune anularea Deciziei nr. xx/xx.xx.xxxx emisă de D.G.F.P. xx, a raportului de inspecție fiscală nr. xx/ xx.xx.xxxx și a deciziei de impunere F-IL xx/xx.xx.xxxx, în ceea ce privește obligațiile fiscale în valoare de xx lei referitoare la TVA, cu majorările de întârziere aferente.

Actele emise de organul fiscal sunt nelegale și netemeinice întrucât operațiunile efectuate de reclamantă în legătură cu producătorii agricoli referitoare la plăți, avansuri și TVA aferente facturilor emise își găsesc justificarea în prevederile codului fiscal.

În ceea ce privește contractul FIN nr.xx/xx.xx.xxxx încheia de reclamantă cu SC. xx SRL. - anexa 1 pct.1 din raportul de expertiză, a intervenit prescripția întrucât s-a împlinit termenul special de 5 ani prevăzut de Codul de procedură fiscală, în care organul fiscal putea să solicite plata TVA-ului.

Arată că reclamanta nu se încadrează printre agenții economici care aveau obligația autofacturării. Producătorii agricoli au emis facturi storno, facturi operate de reclamantă în evidențele contabile, inclusiv în jurnalele de TVA, a efectuat decont de TVA ținând seama de aceste facturi stornate, astfel că bugetul de stat nu a fost prejudiciat în nici un mod prin operațiunile contabile pe care le-a efectuat.

Apreciază că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art.134 alin.5 pct. b, art. 134² alin.2 lit. b, art.155¹ alin. 1 și 2, cu trimitere la art.150 alin. 2-4 și 6 din Codul fiscal.

Pentru motivele expuse pe larg în cererea de chemare în judecată, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

Consilier juridic xx solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrativ fiscale ca temeinice și legale, având în vedere motivele expuse pe larg în întâmpinarea depusă la dosar și concluziile raportului de expertiză.

Dezbaterile declarându-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra contenciosului administrativ.de față:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. xx/xx/xxxx, reclamanta SC. xx SRL, cu sediul în xx, str. xx, nr. x, județul xx în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. xxx cu sediul în xx, B-dul xx, nr. xx, județul xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xx cu sediul în xx, B-dul xx, nr. xx, județul xx a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună anularea Deciziei de impunere nr. xx din xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xx, a Raportului de Inspecție Fiscală nr. xx/ xx.xx.xxxx și a Deciziei de Impunere nr. xx/xx.xx.xxxx, în ceea ce privește obligațiile fiscale, cu majorările de întârziere aferente.

În motivarea cererii sale, reclamanta arată că în intervalul xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, organele fiscale au efectuat un control fiscal ce a vizat activitatea societății în perioada xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx.

Controlul a fost materializat prin raportul de inspecție fiscală nr. xxx/xx.xx.xxxx și Decizia de impunere xxx/xx.xx.xxxx, prin care au fost stabilite în sarcina sa, printre altele, obligații fiscale în valoare de xx lei, reprezentând T.V.A. de plată și xx lei -majorări de întârziere aferente.

Dintre constatările organului de control fiscal, reclamanta apreciază că cele referitoare la T.V.A., sunt nelegale și netemeinice.

În esență, organul de inspecție fiscală a reținut că a plătit avansuri pentru achiziții de cereale (porumb), .întocmindu-se contracte în acest sens, iar furnizorii de cereale nu au livrat întreaga cantitate de porumb, restituind sumele încasate ca avansuri, fără a storna T.V.A - ul deductibil înregistrat ia plata avansurilor.

Astfel, organul fiscal a ajuns la concluzia că reclamanta mai are de plată ca obligație suplimentară suma de xx lei și majorări de întârziere xx lei.

În aprecierea reclamantei, organul de control a făcut o apreciere eronată, pe care o consideră că este în afara literei și spiritului legii și a reglementărilor din Codul Fiscal, deoarece aceasta nu se încadrează printre agenții economici care aveau obligația autofacturării impusă de art. 155¹ alin. 1 și 2, aceștia fiind clar determinați în textul art. 150 alin. 2,4, și 6 din Codul Fiscal.

De altfel, problema ce face obiectul prezentului raport de inspecție fiscală a mai fost analizată și cu ocazia altor contracte fiscale anterioare, fără a se constata neregularități.

Sub aspect procedural, T.V.A.- ul pretins pentru operațiunile efectuate în anul xxxx, nu mai poate fi solicitat la plată întrucât s-a împlinit termenul de

prescripție special acela de 5 ani, prevăzut de codul de procedură fiscală. În drept, își întemeiază cererea pe dispozițiile-Codului Fiscal, Codului de procedură fiscală, Legea nr. 254/2001.

În probațiune solicită proba cu înscrisuri și expertiză fiscală.

Cererea este legal timbrată cu xx lei și timbru judiciar de xx lei conform înscrisurilor anulate la dosarul cauzei.

Legal citată, în termen, a depus întâmpinare D.G.F.P. xx - Activitatea de Inspecție Fiscală prin care a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, susținând că diferența de T.V.A. a fost stabilită în condițiile Codului Fiscal, ele având în vedere veniturile neluate în calcul de reclamantă prin deducerea T.V.A.- ului la plata avansului către producătorii de porumb și neînregistrarea la restituirea acestora, a sumelor corespunzătoare deduse.

În drept își întemeiază cererea pe dispozițiile Codului fiscal, cod de procedură fiscală și codului de procedură civilă. În baza art. 242 Cod procedură civilă, solicită judecarea cauzei și în eventuala sa lipsă, Tribunalul, analizând actele și lucrările dosarului, susținerile părților depuse în scris și reiterate oral la dezbaterile pe fond a cauzei, prevederile legale incidente, concluziile raportului de expertiză fiscală efectuat în cauză și omologat de instanță, reține următoarele,

Având la bază raportul de inspecție fiscală și xx/xx.xx.xxxx, pârâta Activitatea, de Inspecție Fiscală, a emis Decizia de impunere fiscală xx/xx.xx.xxxx, prin care, reclamantei i s-a reținut obligații suplimentare de plata în suma referitoare la TVA, "cu majorările de întârziere" aferente în suma de xxxxx

Pentru a se emite acest act administrativ fiscal, pârâta a constatat că în perioada - xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx, SC. xx SRL, a încheiat contracte cu furnizorii de cereale SC. xx SRL xx, SC. xx SRL xx, AF. xx xx, SC. Xx SRL xx, SC. xx SRL xx, SC. xx SRL xxx în vederea achiziționării de porumb.

Din constatările organelor de inspecție fiscală, s-a reținut că furnizorii mai sus menționați nu au livrat întreaga cantitate de cereale contractate pentru care au încasat avansurile de la reclamantă motiv pentru care au restituit sumele de bani, dar fără a emite și facturile de stornare pentru acestea.

Obligația producătorilor contractanți era de regularizare a facturilor fiscale emise pentru avansurile încasate, operațiune care se realizează prin stornarea facturilor fiscale de avans, la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea livrării de porumb.

Stornarea se putea face separat sau pe aceeași factură fiscală pe care se evidențiază contravaloarea livrării porumbului. În mod eronat producătorii agricoli au emis facturi de stornat a avansului doar la nivelul producției livrate, diferența achitând-o prin virament sau cu numerar, fără a emite facturi fiscale de stornare.

Obligația reclamantei SC. xxx era de notificare a acestor producători pentru îndeplinirea acestei obligații fiscale.

În situația în care nici după transmiterea notificării, producătorii agricoli nu emiteau factura fiscală de stornare, reclamanta avea posibilitatea dar și obligația să efectueze ajustarea sumei T.V.A. dedusă în conformitate cu

prevederile art. 148 lit. h din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de casă.

Așa fiind pentru toate aceste considerente, în raport și de concluziile raportului de expertiză fiscală efectuat în cauză, concluzii pe care instanța le însușește în total, va respinge cererea formulată de reclamanta SC. xx SRL în contradictoriu cu pârâtele D..G.F.P. xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xx.

Văzând și prevederile art. 20 din Legea nr. 554/2004.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea formulată de reclamanta SC. Xx SRL. cu sediul în xx, str. xx, nr. x, județul xx în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ ambele cu sediul în xx, xx, nr. xx, județul xx

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi xx.xx.xxxx.

PREȘEDINTE,